



Folketingets Finansudvalg  
Christiansborg

13. marts 2019

## Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 421 (Alm. del) af 19. februar 2019 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

### Spørgsmål

Vil ministeren oplyse den historiske udvikling i efterlønnens dækningsgrad for den yngste aldersgruppe i de forskellige år (f.eks. 60-årige), som var berettiget til at gå på efterløn? Dækningsgraden bedes oplyst samlet set for aldersgruppen, og opdelt på forskellige lønmodtagergrupper.

### Svar

Dækningsgraden beregnes som den disponible indkomst i det første hele år som efterlønsmodtager målt som andel af den gennemsnitlige disponible indkomst i de tre sidste fulde år på arbejdsmarkedet inden den første efterlønsalder. Beregningerne er foretaget for efterlønsberettigede personer, som trak sig tilbage på den første efterlønsalder. For uddybning af beregningsforudsætninger, *jf. boks 1*.

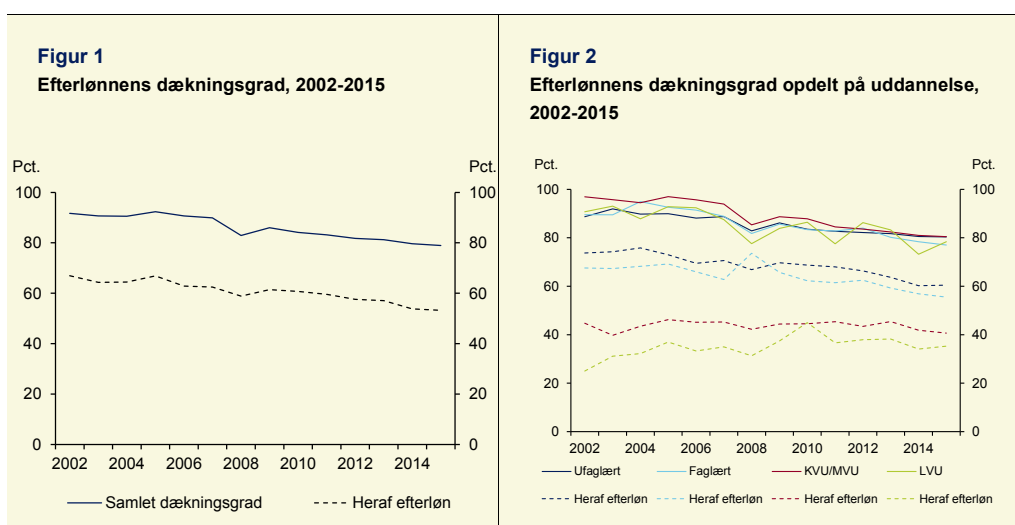
Efterlønsmodtageres gennemsnitlige dækningsgrad (som defineres som indkomsten som efterlønsmodtager inkl. pensionsudbetalinger mv. delt med indkomsten før tilbagetrækning på efterløn) er faldet fra ca. 92 pct. i 2002 til 79 pct. i 2015, *jf. figur 1*. Beregnet som andel af den samlede bruttoindkomst udgjorde efterlønsydelsen i gennemsnit 67 pct. point af den samlede dækningsgrad i 2002 og 53 pct. point i 2015. Faldet i efterlønnens andel af den samlede dækningsgrad afspejler, at pensionsformuerne (og dermed modregningen i efterlønnen) er vokset over perioden.

De gennemsnitlige dækningsgrader er nogenlunde ens på tværs af uddannelsesgrupper (ufaglærte, faglærte, kort- til mellemlang videregående uddannelse og lang videregående uddannelse), *jf. figur 2*. Dette skal ses i lyset af, at beregningerne alene er foretaget på baggrund af personer, som trækker sig på den første efterlønsalder. Andelen af efterlønsberettigede, som trak sig på den første efterlønsalder, varierer på tværs af uddannelse.

Det er således hver tredje blandt de ufaglærte, der trækker sig på den første efterlønsalder, mens det er hver tyvende med lang videregående uddannelse. Personer med længere uddannelser repræsenterer således en selekteret gruppe af efterløns-

berettigede. Særligt for personer med lang videregående uddannelse beror beregningerne på ganske få observationer, og er derfor hæftet med en stor statistisk usikkerhed.

Efterlønsydelsens andel af den samlede bruttoindkomst varierer kraftigt på tværs af uddannelsesgrupperne. I modsætning til den samlede dækningsgrad<sup>1</sup> er der derfor stor forskel i efterlønsydelsens andel af indkomsten før tilbagetrækning. For faglærte og ufaglærte udgjorde efterlønnen ca. 70 pct.-point i 2002, hvilket faldt til ca. 58 pct.-point i 2015. For gruppen med videregående uddannelser har efterlønnens andel af den samlede dækningsgrad været stort set uændret over perioden, på ca. 40 pct. point.



Anm.: Dækningsgraden dækker over den samlede dækningsgrad inkl. pensionsudbetalinger mv. "Heraf efterløn" dækker over efterlønnens andel af den samlede bruttoindkomst. Beregningerne dækker over alle fuldtidsbeskæftigede efterlønsberettigede, som trækker sig på den første efterlønsalder, jf. boks 1.

Kilde: Egne beregninger på basis af en 33 pct. stikprøve af befolkningen.

<sup>1</sup> Dette afspejler bl.a., at personer med en lang videregående uddannelse har højere pensionsudbetalinger end fx ufaglærte. De højere pensionsudbetalinger kompenserer således for forskellen i efterlønsydelsens andel af den samlede dækningsgrad.

**Boks 1****Beregningsforudsætninger af efterlønnens dækningsgrad**

Dækningsgraden beregnes som den disponible indkomst i det første hele år som efterlønsmodtager, målt i procent af den gennemsnitlige disponible indkomst i de tre sidste fulde år på arbejdsmarkedet inden den første efterlønsalder. Beregningerne er baseret på baggrund af en 33 pct. stikprøve af befolkningen. Alle beløb er justeret med lønudviklingen.

Dækningsgraderne beregnes for alle efterlønsberettigede, som er fuldtids- eller deltidsbeskæftigede som 59-årige, og som trækker sig på den første efterlønsalder. Dækningsgraderne baseres på observerede disponible indkomster. Efterlønnens andel af den samlede dækningsgrad beregnes som andelen af udbetalt efterløn ved det første fulde år som efterlønsmodtager målt i forhold til den samlede bruttoindkomst i det år. Alle beløb, som indgår i beregningerne er således observerede i data.

Dækningsgraderne er beregnet for årgangenes første mulige efterlønsalder, hvilket er 60 år i årene 2002-2013. Vi observerer det første fulde år på efterløn i året, hvor personen fylder 62, og modtager alene personer som modtager efterløn i alle årets 52 uger. Da efterlønsalderen stiger halvårligt for årgang 1954 og frem, er det kun halve årgange, som kan tilgå efterløn på den først mulige efterlønsalder i årene 2014-2017. I 2014 kan personer født i første halvdel af 1954 gå på efterløn som 60½ årige. Tilsvarende kunne personer født i 2. halvdel af 1954 gå på pension som 61-årige i 2015, osv.

Kun dækningsgrader mellem 0 og 5 er inkluderet i beregningerne.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen  
Finansminister